

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5Csp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620200239
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2021:3620200239.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci žalobcu: P. Š., Z.. XX.XX.XXXX, B. A.O. XXX/X, XXX XX X. proti žalovanému: Bencont Collection a.s. IČO: 47 967 692 so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a iné

rozhodol:

- I. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. Zmluvy 40358671 zo dňa 01.03.2007 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.
- II. Súd určuje, že úverová zmluva č. 4035867107 zo dňa 01.03.2007 je bezúročná a bez poplatkov.
- III. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 630 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- IV. Súd žalobu žalobcu o vydanie nemajetkovej ujmy vo výške 100 eur zamietá.
- V. Žalobca má nárok proti žalovanému na náhradu trov konania vo výške 65,91%, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením.
- VI. O zaplatení súdneho poplatku za žalobu rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zakotvenej vo formulárovej zmluve č. 4035867107 zo dňa 01.03.2007, ktorej znenie bolo vopred pripravené. Napriek tejto spornosti žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy hoci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by mu uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa mu zrážky zo mzdy, pričom žalovaný výšku dlhu sám diktuje bez akéhokoľvek súhlasu strán. Poukázal na nekalý charakter tejto podmienky, ktorý nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jeho príslušenstve a tiež na hrubú nerovnováhu, ktorá je daná tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku. Ďalej sa domáhal aj určenia, že úverová zmluva č. 40358667107 zo dňa 01.03.2007 je bezúročná a bez poplatkov na tom základe namietal, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to nečitateľnosť zmluvných podmienok, nečitateľnosť zmluvných podmienok, rozhodcovskú doložku, sankčné poplatky, nesprávne uvedená RPMN a celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Tiež sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 611,12 eur a následne zmenil žalobu na sumu 990 eur, preto súd pripustil uznesením poslednú zmenu žaloby zo sumy 611,12 eur na sumu 990 eur a taktiež sa domáhal aj finančného zadosťučinenia vo výške 100 eur.

2. Súd konal v neprítomnosti žalovaného podľa § 180 CSP.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobcu, oboznámením sa s obsahom Zmluvy o úvere zo dňa 01.03.2007, obchodných podmienok pre úver, , oznámenia o zmene veriteľa zo dňa 23.08.2017, žiadosti zamestnávateľa žalobcu o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 05.11.2015, dokladov o úhrade pohľadávky a vykonaných zrážkach zo mzdy, vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 26.08.2020, vyjadrenia žalovaného k výške bezdôvodného obohatenia, vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovaného a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Zástupkyňa- manželka žalovaného podľa plnej moci na pojednávaní súdu uviedla, že sa žalobca dozvedel o tom, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov v minulom roku kedy 2020 podal neodkladné opatrenie na súde a zistil, že plní bez právneho dôvodu, pričom vychádzal z potvrdenia zamestnávateľa o vykonaní zrážok zo mzdy, jedná sa o 33 splátok po 30 eur čo je suma 990 eur za obdobie od 13.02.2017 do 14.02.2020. Čo sa týka satisfakcie vo výške 100 eur hlavným dôvodom jej uplatnenia je tá skutočnosť, že bolo poškodené dobré meno žalobcu u zamestnávateľa, nakoľko mu zamestnávateľ vykonával zrážky zo mzdy a žalobca bol už z toho psychicky nevyrovnaný, vnikla mu ujma, nemal vyplácanú celú mzdu akú mal mať vyplatenú, v súkromnom živote sa dosť hádali, pretože žalobcovi neboli vyplatené všetky peniaze, aj keď nešlo o vysoké sumy. Skôr ako sa žalovaný domáhal zrážok zo mzdy žalobcovi stále telefonoval, napriek tomu, že úver bol 100% preplatený. Žalobca si zo skutočnej výšky bezdôvodného obohatenia uplatňuje len časť.

5. Z písomných vyjadrení žalovaného k žalobe a k vyjadreniu žalovaného vyplýva, že žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu o nesprávnom údaji RPMN, ktorý je vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe k spotrebiteľským zmluvám a v predmetnom výpočte vidieť, že 60. splátka úveru bola len vo výške 1367,92 Sk a jednoduchý výpočet, ktorým žalobca určil celkovú výšku nákladov tak, že vynásobil počet mesačných splátok uvedených na úverovej zmluve krát výška mesačnej splátky nie je správny. Celkové náklady na úver boli vo výške 85263,92 Sk /59 x 1422+1367,92=85263,92 Sk. Pokiaľ ide o veľkosť písma v spotrebiteľskej zmluve, právna úprava, ktorá zakotvila veľkosť písma na 1,9 mm nadobudla účinnosť až 01.01.2015, preto sa veľkosť písma vzťahuje až na zmluvy uzavreté po 01.01.2015a nie na zmluvy účinné pred týmto dátumom. Poštová banka zverejňuje obchodné podmienky na internetovom sídle www.postovabanka.sk v zmysle § 37 ods.1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, teda žalobca mal možnosť si ich preštudovať v akomkoľvek formáte písma. Ďalej namietal, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenie si zákonného zabezpečovacieho inštitútu.. Pokiaľ bude súd posudzovať či uzatvorenie Dohody o zrážkach zo mzdy skutočne spôsobilo nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa a či táto ochrana poskytovaná spotrebiteľovi neprekročí hranice prípustnosti a súd nebude chrániť spotrebiteľa ako slabšiu stranu, ale jeho ľahkomyselnosť a nezodpovednosť ako zmluvnej strany, ktorá sa a posteriori po tom, čo nastali dôsledky porušenia povinnosti dovoľáva neplatnosť pre ňu "nevýhodnej podmienky", pričom Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovací inštitút pre prípad neplnenia si povinnosti zmluvnou stranou. Žalovaný trvá na tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorej účelom je mimosúdne uspokojenie pohľadávky je určitá, jasná a zrozumiteľná v článku 2, bod 4 zmluvy o úvere a podľa názoru žalovaného obsahuje všetky náležitosti obsiahnuté v § 551 Občianskeho zákonníka a to označenie veriteľa v záhlaví zmluvy, označenie platiteľa mzdy v žiadosti žalobcu o úver a označenie pohľadávky v článku III. Zmluvy o úvere, výšku dohodnutých zrážok vo výške 1501 Sk a súhlas dlžníka s vykonaním zrážok v čl. III bod 4 Zmluvy o úvere a zároveň poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/197/2014. Pokiaľ ide o primerané zadostučinenie

je toho názoru, že toto vôbec nevzniklo, preto žalobca nemôže uplatnený nárok dodatočne preukázať, tento nebol žalobcom dostatočne odôvodnený a pre priznanie nároku musia existovať tiež skutkové okolnosti na strane subjektu, ktorý si ho uplatňuje a nie je zrejme na základe čoho si ho uplatňuje a ako dospel k jeho výpočtu a či išlo o hrozbu a ujmu. Uviedol, že žalovaný namietal neprijateľné zmluvné podmienky po viac ako 12-ich rokoch, pričom neuvádza akú čiastku uhradil tomu- ktorému veriteľovi, lebo predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/92/2010, preto žiadal žalobu zamietnuť. Tiež vzniesol námietku premlčania a poukázal nato, že vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné uplatniť v dvojročnej subjektívnej lehote na uplatnenie práva. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poukázal na to, že zákon č. 250/2007 Z.z. nadobudol účinnosť neskôr, čím by išlo o retroaktivitu, ktorá je neprípustná.

6. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne a zrozumiteľne, inak je neplatný.

7. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom obchádza zákon alebo sa prieči dobrým mravom

8. Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

10. Podľa § 107 ods. I, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

11. Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí načnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

12. Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

13. Podľa §52 ods. I Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa §52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

18. Podľa § 53 ods.3, ods. 4 písm. a/ , písm. i/, písm. j/, ods.4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

20. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

22. Podľa ods.2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

23. Podľa ods.3 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

24. Podľa čl.5 v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl.7 ods.2.

25. Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

26. Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 4 ods. ods.1, ods..2, písm. g/, ,h/, i /ods.5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí, obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

28. Podľa § 3 ods.3 a § 3 ods.5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov účinný od 01.07.2007 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

29. Zo zmluvy o úvere zo dňa 01.03.2007 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. Bratislava so sídlom Prievozská 2/B, 821 09 Bratislava z článku 4 tejto zmluvy vyplýva, že podpisom tejto zmluvy

zmluvné strany zároveň uzatvárajú Dohodu o zrážkach v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o úvere a klient udeľuje výslovný súhlas na predloženie Dohody platiteľovi mzdy. Dohoda sa vzťahuje aj na budúceho platiteľa mzdy. Súd poukazuje na skutočnosť, že takáto Dohoda je pred spotrebiteľom "skrytá" v článku zmluvy, túto súd považuje za neurčitú, nejasnú a teda absolútne neplatnú v zmysle § 39 a § 37 Občianskeho zákonníka na tom základe, že celá zmluva je pre spotrebiteľa písaná drobným písmom, ťažko čitateľným aj pre právne vzdelanú osobu, nieto pre spotrebiteľa, ktorý nie je právne vzdelaný a takto včlenenému článku do ťažko čitateľnej zmluvy vôbec nemôže porozumieť. Súd je toho názoru, že takáto dohoda nebola individuálne zmluvne dojednaná v zmysle § 53 ods.4 písm. a/ Občianskeho zákonníka, preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď spotrebiteľ nie je na pochopenie takéhoto vágneho ustanovenia "skrytého" v článku 4 Zmluvy o úvere dostatočne pripravený, ktorá dohoda je veľmi ťažko čitateľná, čo má pre jej zrozumiteľnosť, jednoznačné pochopenie veľký význam bez ohľadu nato, či veľkosť písma bola v čase jej uzavretia právne zakotvená. Ochrana spotrebiteľa spočíva v tom, aby veriteľ ako Poštová banka a.s. jasne a zrozumiteľne koncipoval Dohodu o zrážkach zo mzdy, preto v zmysle § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka súd musí posúdiť nejasnosť a neurčitosť tohto ustanovenia včleneného do Zmluvy o úvere v pochybnostiach v prospech spotrebiteľa. Súd sa v tomto smere nestotožňuje s námietkami žalovaného, že tento článok obsahuje všetky náležitosti Dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka, ale naopak považuje takto dojednanú Dohodu o zrážkach zo mzdy za absolútne neplatnú, neurčitú, nezrozumiteľnú a nejasnú, ktorá neobsahuje označenie zamestnávateľa- tento mal byť označený len v žiadosti žalobcu ako spotrebiteľa o úver, ktorá nie je súčasťou zmluvy o úvere, tiež tu nie je presne označená, zrozumiteľne a jasne uvedená pohľadávka úveru, ktorá má byť predmetom zrážok zo mzdy, môže vzniknúť situácia, že veriteľ si bez akýchkoľvek možností žalobcu ako spotrebiteľa uplatní pohľadávku vo výške, na ktorú by pri náležitej súdnej kontrole nemal nárok, teda žalobca ako dlžník musí vedieť o to viac v postavení spotrebiteľa, aby poznal pohľadávku akého druhu zabezpečuje a aká je jej konečná výška, taktiež nie je v tomto ustanovení označený zamestnávateľ, ktorý má zrážky vykonávať. Dohoda nebola individuálne zmluvne dohodnutá, teda v takom znení ako je uvedené v článku 4 Zmluvy o nej spotrebiteľ nemohol mať žiadnu vedomosť. Ide v danom prípade o spotrebiteľský právny vzťah, ktorý podlieha súdnej kontrole, lebo spotrebiteľ nie je na takéto neurčité zmluvné ustanovenie navyše "skryté" pred spotrebiteľom do takmer nečitateľného ustanovenia zmluvy o úvere dostatočne pripravený, aby pochopil jeho obsah. Súd považuje takto dojednanú "Dohodu o zrážkach zo mzdy" včlenenú "do takmer nečitateľného článku 4 zmluvy za absolútne neplatnú, neurčitú a nejasnú právny úkon s poukazom na ustanovenie §§ 37 a 39 Občianskeho zákonníka, ktorý nebol individuálne zmluvne dojednaný a žalobca ako spotrebiteľ nemohol pochopiť jeho obsah a ani právne dôsledky z neho plynúce. Takéto ustanovenie zmluvy v rámci súdnej kontroly v spotrebiteľských veciach nemôže obstáť, lebo spotrebiteľ nie je na takéto ustanovenie zmluvy dostatočne skúsený a pripravený, aby pochopil jeho obsah a súd ex offio vyslovil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy včlenená do článku 4 Zmluvy o úvere zo dňa 01.03.2007 je absolútne neplatným právnym úkonom, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je absolútne neplatná, spotrebiteľ nemohol jej obsahu porozumieť, lebo bola "skrytá" v článku 4 zmluvy písanej drobným takmer nečitateľným písmom, ktoré aj keď súd nepovažuje veľkosť písma za neplatnú treba uviesť, že práve toto nečitateľné písmo spotrebiteľovi sťažovalo možnosť si takéto ustanovenie vôbec všimnúť a vôbec pochopiť jeho zmysel, lebo spotrebiteľ nemohol ani len predpokladať, že okrem zmluvy o úvere je v zmluve včlenený aj ďalší právny úkon, čo malo za následok skutočnosť, že o nej spotrebiteľ nemohol vedieť, nemohol pochopiť jej obsah a takéto dojednanie nemôže obstáť v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok a to o to viac za predpokladu, keď túto zmluvu koncipovala banka, ktorej povinnosťou je pripraviť zmluvu so znením jednoznačným, prehľadným a zrozumiteľným pre spotrebiteľa a tiež riadne vysvetliť spotrebiteľovi jednotlivé ustanovenia zmluvy a následky pre neho plynúce, čo v danom dodržané vôbec nebolo a spotrebiteľ na to prišiel až potom, čo mu boli vykonávané zrážky zo mzdy a bola mu vypracovaná žaloba, z ktorej sa dozvedel na akom základe sa zrážky vykonávajú.

30. Pokiaľ ide o Zmluvu o úvere č. 4035867107 zo dňa 01.03.2007 súd ju považuje za bezúročnú a bez poplatkov na takom základe, že v zmluve bola dohodnutá výška úveru 1659,70 eur / 50000 Sk/, ktorú mal žalobca ako spotrebiteľ splácať v 60-ich mesačných splátkach po 49,82 eur /1501 Sk /, teda potom výška pohľadávky bola 60 mesačných splátok po 1501 Sk čo je 90060 Sk v prepočte 2989,20 eur. Výška úveru vo výške 50000 Sk + náklady za poskytnutý úver vo výške 35 268,62 Sk je suma 85268,62 Sk čo je v prepočte 2830,40 eur, teda súčet úveru a nákladov nezodpovedá súčtu výšky splátky x počtu splátok, teda aj RPMN uvedená v spotrebiteľskej zmluve nie je uvedená správne, táto je uvedená vo výške 25,58% nie je správna a je v neprospech spotrebiteľa, lebo súd pri prepočte RPMN podľa

programu súdu č.l.63 spisu zistil, že správne má byť výška RPMN 28,89% pri výške úveru 2989,20 eur, pri dátume jej uzavretia k 01.03.2007, teda výška RPMN je v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa teda v zmysle § 2 písm. c/ zákona č. 258/2001 Z. z.. o spotrebiteľských úveroch nie je jasné aké poplatky boli zahrnuté do splátky úveru a táto suma nebola žalovaným riadne špecifikovaná priamo v spotrebiteľskej zmluve a najmä nebola zahrnutá do nákladov úveru podľa § 2 písm. c/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď výška nákladov úveru a výška poskytnutého úveru tvorí nižšiu sumu ako súčet úveru a počet splátok úveru a výška splátky, teda úver je bezúročný a bez poplatkov, teda námietka žalobcu o nesprávnosti výpočtu RPMN je dôvodná. Zo zmluvy vôbec nevyplýva, že posledná splátka by mala byť vo výške 1367,92 Sk ako uvádza žalovaný, takýto údaj zo zmluvy o úvere vôbec nevyplýva, teda námietky žalovaného nie sú dôvodné. Podľa zmluvy o úvere prvá splátka bola splatná 13.04.2007 vždy k 13. dňu v mesiaci, pričom konečná splatnosť úveru nie je v zmluve presne a jednoznačne stanovená. Z týchto dôvodov súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov. V zmluve absentuje celková výška úveru, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, teda celková výška úveru nebola bankou jednoznačne stanovená priamo v spotrebiteľskej zmluve, teda žalobca ani presne nevedel, koľko má banke na úver zaplatiť a aj absencia tohto údajá má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V predmetnej veci ani súčet výšky úveru a výšky nákladov nie je správnym údajom o celkovej čiastke, pretože vynásobením výšky splátky a počtu splátok a odrátaním sumy úveru vychádza vyššia suma než je uvádzaná celková výška nákladov/ viď rozsudok KSTN 27Co 248/2018 z 29.11.2018 a 4Co 143/2018 z 21.11.2018/. Teda žalobca ani nemal vedomosť aká je skutočná výška úveru, ktorý je povinný banke zaplatiť a kedy začne úver preplácať nad rámec jeho skutočnej výšky a to aj za predpokladu, že by sa o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vôbec nebol dozvedel.

31. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia žalobca rozšíril žalobu zo sumy 611,12 eur na sumu 990 eur a súd uznesením č.l.129 spisu túto zmenu pripustil. Žalobca sa podľa výpovede jeho zástupkyne na pojednávaní dozvedel o výške bezdôvodného obohatenia a o tom kto sa na jeho úkor obohatil až dňom podania žaloby, ktorá bola vypracovaná 11.02.2020 a podaná na súde dňa 19.02.2020 v ktorej sa domáhal aj neodkladného opatrenia a to za obdobie od 13.02.2017 do 14.01.2020 išlo o 33 splátok po 30 eur, ktoré mu boli zrážané zo mzdy o čom žalobca predložil potvrdenie zamestnávateľa. Podľa Zmluvy o úvere zo dňa 01.03.2007 bola výška úveru, ktorý bol žalobcovi poskytnutý 50000 Sk čo je v prepočte 1659,70eur, pričom žalobca podľa predložených listinných dôkazov zaplatil na úver celkom sumu 3458,99 eur z toho si uplatnil iba časť vo výške 990 eur za obdobie od 13.02.2017 do 14.01.2020, pričom sa žalobca dozvedel o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru až zo žaloby zo dňa 11.02.2020, pričom splátky mu boli zrážané zamestnávateľom zo mzdy vo výške 30 eur mesačne. Súd priznal žalobcovi bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo v dvojročnej subjektívnej lehote na uplatnenie práva počítajúc od vypracovania žaloby, z ktorej sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení a o tom kto zaň zodpovedá v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka vzhľadom nato, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, preto súd priznal žalobcovi len to bezdôvodné obohatenie, ktoré platil zrážkami zo mzdy priamo žalovanému jedná sa o splátky za obdobie od 13.02.2018 do 14.01.2020 t.j. 21 splátok po 30 eur čo je suma 630 eur podľa potvrdenia zamestnávateľa č.l.113-114 spisu, ktoré boli zaplatené v dvojročnej subjektívnej lehote na uplatnenie práva počítajúc od vypracovania žaloby zo dňa 11.02.2020, až z ktorej sa žalobca dozvedel, že mu vzniklo bezdôvodné obohatenie a kto zaň zodpovedá. Bezdôvodné obohatenie musí byť požadované od toho, kto sa bezdôvodne obohatil a že to bol žalovaný na základe zrážok zo mzdy zamestnávateľa žalobcu. Súd žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia nad sumu 630 do sumy 990 eur zamietol a priznal len časť nepremičaného nároku uplatneného v dvojročnej subjektívnej lehote na uplatnenie práva. Pre plynutie začiatku subjektívnej premlčacej lehoty je významná skutočná vedomosť žalobcu nielen možnosť vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia. Teda skutočnú vedomosť žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia je potrebné vidieť v inom okamžiku ako v oboznámení sa so skutočnosťou, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, s ktorou skutočnosťou sa oboznámil z obsahu vypracovanej žaloby, kedy žalobca preukázateľne získal informácie, na základe ktorých si urobil dostatočný úsudok tom, že platby titulom úverovej zmluvy presiahli v úhrne výšku istiny úveru poskytnutého zo strany právneho predchodcu žalovaného, teda ide o skutočnú vedomosť žalobcu o výške bezdôvodného obohatenia a toho, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, teda žalobca túto skutočnú vedomosť získal až zo žaloby, ktorú na súde podal, pričom z tejto skutočnosti súd aj pri priznaní výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal. V zmysle rozhodnutia NS SR č. 7Cdo/208/2018 zo dňa 25.06.2020 otázka momentu začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v prípade bezdôvodného obohatenia z splnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú sa vzťahuje fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti začala plynúť odo dňa kedy žalobca zaplatil jednotlivé plnenia v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou nad rámec toho čo bol povinný.

32. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia vo výške 100 eur, ktoré si žalobca v konaní uplatnil, toto na pojednávaní súdu prostredníctvom svojej zástupkyne zdôvodnil tak, že hlavným dôvodom uplatnenia finančného zadostučinenia je skutočnosť, že bolo poškodené dobré meno žalobcu u zamestnávateľa, lebo mu zamestnávateľ vykonával zrážky zo mzdy a nebola mu vyplácaná celková suma výplaty, žalobca bol z toho psychicky nevyrovnaný, vznikla mu ujma z dôvodu, že mu zamestnávateľ nevyplácal celú výplatu ako mal mať vyplatenú. Podľa názoru súdu z ustanovenia § 3 ods.3, ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nadobudli účinnosť až 01.07.2007, pričom zmluva o úvere bola uzavretá dňa 01.03.2007, teda pred účinnosťou tohto zákona, ide o hmotné právo, ktoré nemožno použiť retroaktívne ako to správne žalovaný namieta, preto súd v tejto časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

33. Žalobca je ako spotrebiteľ oslobodený od súdnych poplatkov podľa § 4 ods.2 písm. v/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch preto súd rozhodne o zaplatení súdneho poplatku za žalobu v zmysle zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch samostatným uznesením.

34. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.2 CSP tak, že žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 65,91%, teda podľa úspechu v spore, lebo žalobca mal v spore úspech vo výroku I. vo výške 25%, vo výroku II. vo výške 25%, vo výroku III. vo výške 15,91% a vo výroku IV. vo výške 0% čo je spolu 65,91% a neúspech vo výške 34,09%. O trovách konania rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.